

UDENRIGSMINISTERIET
Nordgruppen

JTEU j.nr. 400.G.
Den 1. september 2008

Svar på Folketingets Europaudvalgs spørgsmål ad EEU alm. del af 19. august 2008

Spørgsmål 151:

”Udenrigsministeren bedes redegøre for de centrale sager fra EF-Domstolen, hvor man har beskæftiget sig med spørgsmålet om begrænsninger af markedsføring under hensyn til børn og unge”

Svar:

Retspraksis om det indre marked og varenes frie bevægelighed har fastslået, at hensynet til beskyttelse af børn og unge er et tvingende alment hensyn, som kan begrunde restriktioner for varenes frie bevægelighed. De to vigtigste domme, specielt om markedsføring og beskyttelse af børn og unge, er de forenede sager C-34, C-35 og C-36/95, De Agostini, dom af 9. juli 1997 (også kendt som TV-Shop-dommen) og sag C-224/06, Dynamic Medien, dom af 14. februar 2008.

I de forenede sager C-34, C-35 og C-36/95, De Agostini, havde den svenske forbrugerombudsmand fundet, at visse reklame- og teleshoppingudsendelser modtaget i Sverige udgjorde en illoyal konkurrence i henhold til den svenske lov om handelspraksis, dels fordi de tog direkte sigte på børn, dels fordi de af andre grunde (bl.a. annoncerens klarhed, præcision og udtømmende indhold) ville kunne skade forbrugernes interesser. EF-Domstolen slog fast, at det svenske fuldstændige forbud mod reklamer, der henvender sig til børn under 12 år, og mod vildledende reklame, som gælder i henhold til svensk lovgivning, ikke var omfattet af TEF artikel 28, medmindre det kunne godtgøres, at forbuddet ikke, såvel retligt som faktisk, påvirkede afsættningen af indenlandsk fremstillede varer og varer fra andre medlemsstater på samme måde. EF-Domstolen slog også fast, at det er den forelæggende nationale ret, der skal efterprøve, om forbuddet er nødvendigt for at varetage tvingende almene hensyn eller et af de mål, der er anført i TEF artikel 30, om det står i rimeligt forhold til det tilsigtede mål eller om disse mål eller tvingende hensyn ikke kunne nås eller varetages ved foranstaltninger, som i mindre grad begrænser samhandelen inden for Fællesskabet.

I sag C-224/06, Dynamic Medien, som handlede om postordresalg af videoprogrammer og audioprogrammer, havde en britisk virksomhed, der solgte videoprogrammer til bl.a. Tyskland fået forbud mod at sælge sine produkter uden en forudgående tysk vurdering om, hvilke aldersgrupper produkterne var tilladt for – også selvom en sådan vurdering allerede var blevet foretaget i Storbritannien. EF-Domstolen udtalte, at den tyske forskrift, der fastsætter, at videoprogrammer, for at de kan markedsføres pr. postordre, skal gøres til genstand for en tysk vurderings- og klassificeringsprocedure med henblik på beskyttelse af mindreårige, udgjorde en restriktion for varenes frie bevægelighed i henhold til TEF artikel 28. Domstolen vurderede derefter, at den tyske lovgivning reelt var begrundet i hensynet til beskyttelse af børn og mindreårige mod oplysninger og materialer, som er skadelige for deres trivsel, og at en sådan foranstaltning ikke var i strid med TEF artikel 28, medmindre den tyske procedure for vurdering, klassificering og mærkning, der var fastsat i lovgivningen, ikke var let tilgængelig eller kunne afsluttes inden for en rimelig frist, eller såfremt et afslag ikke kunne indbringes for domstolene.